

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU  
Stalna služba u Slavonskom Brodu  
Trag pobjede 13  
35000 SLAVONSKI BROD

**Poziv na broj: St-675/2024**

**Stečajni postupak:**

**Stečajni/razlučni**

**Vjerovnik:** Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473  
(dalje: Zagrebačka banka d.d.)

**Stečajni dužnik:** EKOLOŠKI CENTAR d.o.o. u stečaju, Vukovar, Gospodarska zona Vukovar 2,  
OIB: 20682358696 (dalje: Dužnik)

**ŽALBA STEČAJNOG I RAZLUČNOG  
VJEROVNIKA Zagrebačke banke d.d.**

protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba  
u Slavonskom Brodu Poslovni broj: St-675/2024-217  
od dana 13.05.2026.

2 x, prilozi

I. U gornjem stečajnom postupku Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu donio je dana 13.05.2026. rješenje pod Poslovnim broj St-675/2024-217 (dalje: **Rješenje o namirenju**).

II. Protiv navedenog Rješenja o namirenju Zagrebačka banka d.d. ulaže sljedeću

**Žalbu**

III. Pobija se Rješenje o namirenju iz svih žalbenih razloga kao neosnovano.

**O b r a z l o ž e n j e**

IV. U ovom stečajnom postupku, pored ostalog, unovčena je i prodana na dražbi kod Financijske agencije (dalje: **FINA**) nekretnina Dužnika na kojoj je Zagrebačka banka d.d. kao jedini razlučni vjerovnik imala hipoteke i to nekretnina upisana u zkulbr. 14409 u k.o. 334316, VUKOVAR, koju čini kčbr. 395/21 (dalje:

**Zagrebačka banka d.d.**

Trg bana Josipa Jelačića 10  
10000 Zagreb  
Republika Hrvatska

www.zaba.hr

**Nekretnina**). Nekretnina je unovčena za iznos kupovnine od EUR 1.085.000,00 (dalje: **Kupovnina**) te je naslovni sud za dan 29.04.2026. zakazao ročište za diobu Kupovnine ostvarene unovčenjem navedene Nekretnine (dalje: **Diobeno ročište**) na koje je pozvao stečajnog upravitelja i razlučne vjerovnike (jedini razlučni vjerovnik je Zagrebačka banka d.d.) i stečajne vjerovnike.

Na Diobeno ročište sud nije pozvao ostale osobe kao ni vjerovnike stečajne mase jer se na Diobeno ročište, sukladno odredbama Ovršnog zakona (dalje: **OZ**) pozivaju samo osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polažu pravo da se namire iz iznosa Kupovnine.

Prije Diobenog ročišta stečajni upravitelj je sudu dostavio specificirani obračun troškova unovčenja Nekretnine i obrazloženi prijedlog diobe Kupovnine koji je sud objavio na e-oglasnoj ploči dana 22.04.2026. (dalje: **Prijedlog diobe**) po kojem je predložio da se iz iznosa Kupovnine od EUR 1.085.000,00 namiri stečajna masa po osnovi troškova unovčenja u iznosu od EUR 131.601,90 i da se od ostatka iznosa Kupovnine od EUR 953.398,10 namiri tražbina razlučnog vjerovnika Zagrebačke banke d.d. osigurana hipotekama na Nekretnini.

U tom Prijedlogu diobe kod navođenja troškova unovčenja Nekretnine stečajni upravitelj je, pored ostalog, uvrstio i uračunao i kao trošak koji tereti Kupovninu i trošak zbrinjavanja otpada sa Nekretnine u ukupnom iznosu od EUR 44.875,00 tj. EUR 35.900,00 uvećano za PDV od EUR 8.975,00 (dalje: **Trošak zbrinjavanja otpada**). Navedeni Trošak zbrinjavanja otpada stečajni upravitelj temeljio je na primljenoj ponudi društva ROTO TRANS EKO d.o.o. (dalje: **RTE**) Ponuda br. 0092/2026 od 26.03.2026. na ukupan iznos od EUR 44.875,00 (dalje: **Ponuda**) i na prihvatu te Ponude koji je prihvatio stečajni upravitelj napravio slanjem narudžbe 3/2026 od 26.03.2026. prema RTE u kojoj je narudžbi stečajni upravitelj jasno napisao: „*Naručujemo od Vas uslugu zbrinjavanja otpada iz hale EKOLOŠKI CENTAR d.o.o. u stečaju .....prema Vašoj ponudi PONUDA br. 0092/2026.*“ (dalje: **Prihvatio Ponudu**).

Napominjemo da je prije angažiranja RTE za odvoz i zbrinjavanje otpada s Nekretnine stečajni upravitelj (a što se vidi iz nekoliko njegovih podnesaka i Izvješća koje je sud objavio na e-oglasnoj ploči) pribavio nekoliko ponuda potencijalnih izvođača i da je kao najpovoljniju izabrao gore opisanu Ponudu koju mu je dostavio RTE koju je kao takvu stečajni upravitelj i prihvatio čime je sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima (dalje: **ZOO**) sklopljen ugovor.

Na navedeni Prijedlog diobe Zagrebačka banka d.d. kao jedini razlučni vjerovnik koji se namiruje iz Kupovnine nije imala primjedbe te se suglasila s Prijedlogom diobe jer je bio sastavljen sukladno Stečajnom zakonu (dalje: **SZ**) uz uključenje samo valjanih i osnovanih i nespornih troškova unovčenja Nekretnine.

Prije Diobenog ročišta RTE sudu je dostavio podnesak od 28.04.2026. kao vjerovnik stečajne mase u kojem je, pored ostalog, bez ikakvog utemeljenja na odredbama SZ-a i OZ-a, naveo da se protivi Prijedlogu diobe jer da isti nije utemeljen na stvarnom stanju obveza stečajne mase i da je kao takav nezakonit te je predložio da sud odbije Prijedlog diobe, da sud utvrdi tražbinu vjerovnika stečajne mase RTE u iznosu od EUR 93.316,25 i da odgodi provođenje diobe Kupovnine i to iz razloga što je, unatoč jasnoj i nedvosmislenoj Ponudi i jasnom Prihvatu Ponude od strane stečajnog upravitelja, RTE naknadno neosnovano i samovoljno ispostavilo Dužniku račun, ne u skladu sa Ponudom i Prihvatom Ponude, već proizvoljno, na iznos od EUR 93.316,25 tvrdeći da je to stvarni trošak zbrinjavanja otpada s Nekretnine jer da je stvarna količina odvezenog otpada veća od one koju je RTE imao u vidu kad je dostavljao Ponudu.

Iako RTE nije osoba koja se namiruje iz Kupovnine i ne poziva se na Diobeno ročište niti ima ikakve veze s diobom Kupovnine naslovni sud je dopustio da punomoćnik RTE pristupi na Diobeno ročište te da ponovno iskazuje manje-više u skladu i sa svojim podneskom od 28.04.2026.

Na Diobenom ročištu stečajni upravitelj jasno je naveo da je od RTE tražio i dobio Ponudu za odvoz i zbrinjavanje otpada na EUR 44.875,00 iz koje jasno proizlazi koliko ukupno iznosi trošak odvoza i zbrinjavanja otpada iz Nekretnine te da je takvu Ponudu i prihvatio i da je prema fiksnoj cijeni iz te Ponude i

izvršio narudžbu te je ujedno i izjavio da osporava navode RTE o tome da je stečajni upravitelj naknadno davao bilo kakve naloge RTE glede odvoza razlike otpada jer da je u toj Ponudi bila navedena fiksna/nepromjenjiva cijena za sav otpad koji se trebalo odvesti. Stečajni upravitelj ujedno je izjavio u Prijedlogu diobe da mu je nakon odvoza otpada RTE ispostavio račun (na EUR 93.316,25) koji je puno veći od onog u Ponudi i Prihvatu Ponude te da je taj račun stečajni upravitelj odmah i vratio RTE jer da nije ispostavljen u skladu s Ponudom i da ga stoga stečajni upravitelj osporava preko iznosa iz Ponude od EUR 44.875,00.

Na Diobenom ročištu Zagrebačka banka d.d. je vezano uz navode RTE istakla da je, od 3 ponude koje su razna društva dala stečajnom upravitelju za zbrinjavanje i odvoz otpada, Zagrebačka banka d.d. dala suglasnost da stečajni upravitelj izabere ponudu koja je financijski najpovoljnija tj. po kojoj će trošak odvoza i zbrinjavanja otpada biti najmanji neovisno o količini i vrsti otpada te, da ako upravitelj smatra da je u tom pravcu primljena Ponuda RTE najpovoljnija, tada je Zagrebačka banka d.d. suglasna da se nju izabere. Nadalje, Zagrebačka banka d.d. navela je da je iz zaprimljene i prihvaćene Ponude RTE u kojoj je bila navedena fiksna cijena nije ni na jednom mjestu bilo navedeno da cijena iz Ponude nije konačna ili da će biti promjenjiva ili da će ovisiti o bilo kojem drugom faktoru ili okolnosti te da je po shvaćanju Zagrebačke banke d.d. ugovor o odvozu otpada između RTE i Dužnika sklopljen pravovaljano baš Prihvatom zaprimljene Ponude s takvom fiksnom cijenom, a o sve sukladno odredbama ZOO-a. Nadalje, po dobivenim informacijama od stečajnog upravitelja Zagrebačka banka d.d. je zaključila da je on sa svim ponuditeljima prije nego su mu dostavili svoje ponude odvoza/zbrinjavanja otpada obišao unutrašnjost Nekretnine gdje je prilikom obilaska svaki ponuditelj jasno i nedvojbeno detaljno vidio gdje se otpad nalazi i u kojem je stanju i u kojoj je količini taj otpad na temelju čega je svaki od ponuditelja samostalno i neovisno dostavio svoju ponudu. Ta se činjenica (da je RTE prije slanja svoje Ponude s fiksnom cijenom obišao Nekretninu i vizualno snimio i sav zatečeni otpad koji se po Ponudi obvezao odvesti) posebno i nedvojbeno vidi iz e-mail poruke koju je RTE poslao stečajnom upravitelju dana 26.03.2026. zajedno sa svojom Ponudom (koji je mail priložen uz podnesak stečajnog upravitelja od 03.04.2026. koji je sud objavio 13.04.2026.) u kojoj e-mail poruci RTE navodi pored ostalog: „35.900,00 EUR Dakle u navedenoj cijeni podrazumijevam utovar, manipulaciju, odvoz i zbrinjavanje svog otpada koji sam zatekao i vizualno snimio na lokaciji u Vukovaru.....Cijena dakle znači „ključ u ruke“.... Stoga ovu gore navedenu cijenu možete uzeti kao finalnu...“.

Obzirom na sve navedeno Zagrebačka banka d.d. smatra da je bez ikakve i činjenične i pravne osnove RTE ispostavio račun za odvoz otpada Dužniku u visini od EUR 93.316,25 i da je neosnovano i potpuno proizvoljno traženje RTE da mu se iz stečajne mase podmiri taj iznos koji je više nego dvostruko veći od iznosa navedenog u Prihvaćenoj Ponudi.

DOKAZ/PRILOG:           priložena preslika Prijedloga diobe objavljenog 22.04.2026.;  
                                  priložena preslika Ponude RTE od 26.03.2026;  
                                  priložena preslika Prihvata Ponude napravljenog od stečajnog upravitelja  
                                  26.03.2026. slanjem narudžbe 3/2026;  
                                  priložena preslika zapisnika s Diobenog ročišta održanog 29.04.2026.;  
                                  priložena preslika maila RTE poslan stečajnom upravitelju 26.03.2026.;  
                                  priložena preslika podneska RTE od 28.04.2026.  
                                  uvid u svu dokumentaciju ovog stečajnog postupka koja se nalazi objavljena na e-  
                                  oglasnoj ploči suda na web stranici <https://e-oglasna.pravosudje.hr>

V.       Naslovni sud je nakon Diobenog ročišta donio Rješenje o namirenju u kojem je, očito uzevši u obzir podnesak i stav RTE koji su osporili i stečajni upravitelj i razlučni vjerovnik i koji je demantiran

dokumentacijom koju je dostavio stečajni upravitelj, odlučio da se iz iznosa Kupovnine od EUR 1.085.000,00 namiri stečajna masa po osnovi troškova unovčenja u iznosu od EUR 131.601,90 i da se od iznosa Kupovnine namiri tražbina različitog vjerovnika Zagrebačke banke d.d. osigurana hipotekama na Nekretnini u visini od EUR 904.956,85 te je u točki II. izreke Rješenja o namirenju odlučio da se iznos Kupovnine od EUR 48.441,25 rezervira po osnovi izravnih troškova unovčenja Nekretnine jer da se radi o spornoj obvezi stečajne mase te će sredstva ostati na računu FINA-e dok se ne odluči o pravnom statusu iste, a nakon čega će biti raspoređena.

Ovakav stav stečajnog suda naveden u točki II. izreke Rješenja o namirenju smatramo neosnovanim i donesenim uz pogrešnu primjenu materijalnog i procesnog prava (SZ-a i OZ-a) i utemeljenog na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju te smatramo da je sud navedenom odlukom išao bezrazložno favorizirati jednog vjerovnika stečajne mase (RTE) koji ne bi ni trebao biti sudionik (niti se poziva) na Diobenom ročištu i koji se ne namiruje iz Kupovnine te da je takva odluka donesena na štetu različitog vjerovnika Zagrebačke banke d.d. budući je time, na neodređeno vrijeme, za iznos od EUR 48.441,25 umanjen dio Kupovnine kojim se trebala namiriti tražbina Zagrebačke banka d.d. i da je takvom odlukom sud na sebe neutemeljeno i bespotrebno preuzeo one dužnosti i obveze koje po SZ-u ima i mora vršiti stečajni upravitelj.

Naime, iz svega gore navedenog vidi se da ni po jednoj odredbi SZ-a i OZ-a osoba koja je nakon otvaranja stečajnog postupka nad Dužnikom sklopila s Dužnikom ugovor o odvozu otpada (vjerovnik stečajne mase) nema prava i osnovu za prisustvovanje na Diobenom ročištu niti može davati zahtjeve i očitovanja na Diobenom ročištu ili u vezi Prijedloga diobe ili u vezi Kupovnine jer se po čl. 124. st. (2) OZ-a na Diobeno ročište pozivaju samo one osobe koje polažu pravo da se namire iz Kupovnine. Stoga smatramo da je sud odlukom iz točke II. izreke Rješenja o namirenju neosnovano išao uvažavati stav RTE iznesen na Diobenom ročištu i to očito vođen navodima RTE (koji su potpuno suprotni iskazu i dokumentaciji koju je dostavio stečajni upravitelj) i očito utemeljen na proizvoljno ispostavljenom računu RTE od EUR 93.316,25 koji je više nego dvostruko veći od iznosa cijene koju je RTE naveo u Ponudi koju je prihvatio stečajni upravitelj.

Napominjemo da glede neosnovanog potraživanja RTE prema Dužniku u visini EUR 48.441,25 niti ne postoji nikakav spor niti je pokrenuta ikakva parnica već se to potraživanje temelji na neosnovanom jednostranom (a ne ugovorenim ili dogovorenim) povećanju cijene u odnosu na cijenu iz Ponude kao i na proizvoljno ispostavljenom računu RTE na iznos od EUR 93.316,25 koji je iskaz volje/želje RTE i koji nema nikakvo utemeljenje na sklopljenom ugovoru (nastalom Prihvatom Ponude).

Nadalje, smatramo da nije dužnost ni obveza stečajnog suda da vodi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a kamoli spornih obveza stečajne mase, već je to isključivo dužnost i obveza stečajnog upravitelja, a što jasno proizlazi iz članka 157. stavak (1) SZ-a. Naime navedena odredba navodi da je isključiva dužnost stečajnog upravitelja da tijekom trajanja stečajnog postupka vodi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih (dakle i spornih) obveza stečajne mase i da je tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.

Ako je to obveza stečajnog upravitelja, potpuno je nejasno zašto je stečajni sud išao, uvažavanjem navoda jednog vjerovnika stečajne mase i donošenjem odluke kojom udovoljava traženju tog vjerovnika stečajne mase, rezervirati dio Kupovnine radi zaštite pozicije tog vjerovnika stečajne mase tim više što je sve

navode tog vjerovnika stečajne mase i argumentirano i dokumentacijski osporio stečajni upravitelj kao i razlučni vjerovnik. Da osiguravanje sredstava u stečajnoj masi za obveze stečajne mase (kako one nesporne, tako i one sporne) nije ni obveza ni dužnost ni odgovornost stečajnog suda vidi se i iz članka 92. stavak (4) SZ-a koji kaže „*Stečajni upravitelj dužan je naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase koju je pretrpio zbog neispunjenja obveze stečajne mase preuzete njegovom pravnom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme preuzimanja obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njezino ispunjenje.*“

Stoga držimo da je rezervacijom dijela Kupovnine od EUR 48.441,25 sukladno pobijanom Rješenju o namirenju stečajni sud prekoračio svoje ingerencije i dužnosti kad je donosio odluku o diobi Kupovnine tim više što su se o Prijedlogu diobe Kupovnine na Diobenom ročištu usuglasile jedine dvije osobe kojih se Kupovnina tiče i koje polažu pravo na namirenje iz Kupovnine (stečajni upravitelj i razlučni vjerovnik) što stečajni sud nije uvažio samo iz njemu znanih razloga, već je svojom odlukom uvažio navode i traženja vjerovnika stečajne mase (RTE) koji se uopće ne namiruje iz Kupovnine.

Posebno još napominjemo da je po Izvješću stečajnog upravitelja od 24.11.2025. koje je objavljeno 25.11.2025. vidljivo da se na računu Dužnika (dok još uopće nije ni bila uplaćena Kupovnina) nalazi novčani iznos od EUR 131.949,56, dakle postojeća stečajna masa je (i bez Kupovnine) dovoljna za podmirenje svih postojećih i budućih nespornih obveza stečajne mase kao i za osporenu obvezu stečajne mase kao što je ovo potraživanje RTE.

DOKAZ/PRILOG:           priložena preslika Izvješća stečajnog upravitelja od 24.11.2025.

Stoga smatramo da je sud neutemeljeno i prekoračivši svoje ovlasti u odnosu na odluke koje treba donositi glede Diobenog ročišta i glede podjele Kupovnine svojom odlukom iz točke II. izreke Rješenja o namirenju išao favorizirati jednog vjerovnika stečajne mase glede njegovog osporenog i neosnovanog potraživanja, a na štetu razlučnog vjerovnika i njegovog namirenja iz Kupovnine. Smatramo da nije stečajni sud taj koji treba voditi računa o rezervaciji sredstava stečajne mase i o rezervaciji dijela Kupovnine za eventualno podmirenje obveza stečajne mase i o tome da u stečajnoj masi bude dovoljno sredstava za namirenje obveza stečajne mase već je to dužnost/odgovornost stečajnog upravitelja. A u konkretnom slučaju stečajni upravitelj još nije ni predložio završni račun niti je sastavio završni popis niti je predložio završnu dobu i ujedno je svojim Izvješćem od 24.11.2025. dokazao sudu da na računu Dužnika (i bez Kupovnine) postoji i više nego dovoljan iznos za namirenje nesporenih obveza stečajne mase, pa čak dovoljno i za osporenu obvezu stečajne mase.

Analizirajući odluku suda iz točke II. izreke Rješenja o namirenju kao i obrazloženje suda za takvu odluku smatramo da je ista neutemeljena na dostavljenoj dokumentaciji, očitovanju stečajnog upravitelja, a u konačnici i na odredbama SZ-a koje reguliraju pitanja u vezi obveza stečajne mase i njihova namirenja te tko je o tome dužan voditi računa. Ako bi se takav stav suda prihvatio kao dopušten i opravdan, onda se analogijom može opravdano postaviti i pitanje da li bi takav stav suda bio dopušten i opravdan i da je RTE umjesto proizvoljnog (i na Ponudi neutemeljenog) ispostavljenog računa za odvoz otpada na EUR 93.316,25 ispostavio Dužniku račun za odvoz otpada na iznos od npr. EUR 1.500.000,00 ? Analogijom opisanog postupanja suda u takvoj hipotetskoj situaciji stečajni sud onda uopće ne bi ni dijelio Kupovninu nego bi rekao da se cijeli iznos Kupovnine (EUR 1.085.000,00 ) rezervira na neodređeno vrijeme dok se ne utvrdi pravni status tog osporenog potraživanja RTE, iako RTE nije uopće vjerovnik koji treba prisustvovati Diobenom ročištu niti je on osoba koja se namiruje iz Kupovnine. I takva bi situacija (rezervacija ukupne

Kupovnine dok se ne utvrdi pravni status osporene tražbine vjerovnika stečajne mase) mogla trajati u nedogled budući da nije stečajni sud taj koji treba utvrđivati pravni status ili osnovanost tog osporenog potraživanja jer za to postoje drugi postupci. Stoga smatramo da takav stav i postupanje suda kakvo je navedeno u točki II. izreke Rješenja o namirenju i s tim povezano obrazloženje stečajnog suda dano u točki 11. Rješenja o namirenju nije ni osnovano ni dopušteno, a niti činjenično i pravno utemeljeno.

**VI.** Obzirom na sve gore navedeno, smatramo da je pobijano Rješenje o namirenju neosnovano te stoga predlažemo da viši sud rješavajući po ovoj žalbi istu usvoji i da preinači navedeno Rješenje o namirenju na način da se i „rezerviranim“ dijelom Kupovnine od EUR 48.441,25 također namiri tražbina razlučnog vjerovnika Zagrebačke banke d.d. po osnovi založnog prava uknjiženog pod brojem Z-1617/2021 po osnovi Ugovora o dugoročnom kunskom kreditu broj ugovora 3280720595, broj partije: 5100592102 od 01.04.2021. odnosno podredno da viši sud usvoji ovu žalbu i ukine pobijano Rješenje o namirenju iz svih gore navedenih razloga i vrati predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

U Zagrebu, 21.05.2026.

**Stečajni vjerovnik i razlučni vjerovnik:  
Zagrebačka banka d.d.**

zastupana po punomoćniku Dubravko Čejka  
temeljem generalne punomoći 565/2022. koja je  
deponirana u uredu predsjednika Trgovačkog suda u  
Osijeku pod br. 39 Su-184/2022